

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at skabe mulighed for en delvis overførsel af parkeringskontrollen fra politiet til kommunalbestyrelsen. Forslaget tager i første række sigte på at tilvejebringe hjemmel for etablering af en kommunal parkeringskontrol i Københavns og Frederiksberg kommuner.

2. Gældende regler

Reglerne om standsnings- og parkeringsafgifter er fastsat i færdselslovens § 121, og reglerne om parkeringskontrollører findes i § 122. Bestemmelserne er optaget som bilag til lovforslaget.

Efter færdselslovens § 121, stk. 1, kan politiet pålægge en afgift for overtrædelse af reglerne om standsning og parkering.

Bestemmelserne er fastsat ud fra

- færdselssikkerhedsmæssige og ordensmæssige hensyn (§ 121, stk. 1, nr. 1, 2, 3, 4, 5, 7 og 8).
- byplanmæssige hensyn (§ 121, stk. 1, nr. 6).
- afgiftsmæssige hensyn (§ 121, stk. 1, nr. 9).

For samtlige bestemmelser i færdselslovens § 121, stk. 1, bortset fra nr. 9, gælder, at parkering eller standsning i strid med disse bestemmelser vil kunne være til fare for andre eller volde unødigt ulempe for færdslen. I disse tilfælde sanktioneres forholdet efter færdselslovens § 118, stk. 2, jf. stk. 1, med en bøde. I praksis anvendes bødehjemmelen sjældent.

Færdselslovens § 121, stk. 2–4, indeholder forskellige regler om standsnings- og parkeringsafgifter. Det skal fremhæves, at afgørelse om pålæggelse af afgift ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. § 121, stk. 2, 1. pkt. Afgiften tilfalder statskassen, jf. § 121, stk. 2, 2. pkt., og kan inddrives ved udpantning, jf. § 121, stk. 4, sidste pkt.

Agiften for standsnings- og parkeringsovertrædelser er ved Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 144 af 11. marts 1991, som er udstedt i medfør af færdselslovens § 121, stk. 5, nr. 1, fastsat til 400 kr. De nærmere regler om fremgangsmåden ved pålæggelse og opkrævning af afgiften er fastsat i den

nævnte bekendtgørelse samt i Justitsministeriets cirkulære nr. 76 af 29. marts 1977.

Efter færdselslovens § 122 kan parkeringskontrollen inden for bestemte områder overdrages til særlige parkeringskontrollører, der ansættes under politiet. Denne bestemmelse er udnyttet ved Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 319 af 16. juni 1981 om parkeringskontrollører. En sådan særlig parkeringskontrol, som supplerer den kontrol, som foretages af det politimæssigt uddannede personale, er for hovedstadsområdet vedkommende etableret som et samlet parkeringskorps for Københavns og Frederiksberg kommuner samt omegnspolitikredsene.

3. Forslaget om kommunale parkeringskontrol

3.1. Baggrunden

Efter drøftelse med Københavns kommune nedsatte Justitsministeriet i februar 1991 en arbejdsgruppe, der skulle vurdere de retlige, bevillingsmæssige og praktiske spørgsmål, der knytter sig til en eventuel overflytning af parkeringskontrollen til kommunalt regi.

Arbejdsgruppen var sammensat af repræsentanter for Justitsministeriet, Rigspolitichefen, Politidirektøren i København, Københavns kommune, Frederiksberg kommune og Indenrigsministeriet.

Arbejdsgruppen afgav i august 1991 en beretning, hvori det er skitseret, hvordan en delvis overførsel af parkeringskontrollen til Københavns og Frederiksberg kommuner kan tilrettelægges.

Baggrunden for arbejdsgruppens nedsættelse var et ønske fra Københavns kommune om en styrkelse af parkeringskontrollen i København. Kommunen havde med hjemmel i lov om offentlige veje § 107 afgiftsbelagt alle offentlige parkeringsmuligheder i den indre by og Christianshavn, hvilket indebar en forøgelse af de afgiftsbelagte pladser fra 2.500 til 13.800. Beslutningen var blevet fulgt op af en ændring af 28. juni 1990 i Københavns politis bekendtgørelse om parkering.

Lovforslaget bygger i det væsentlige på arbejdsgruppens anbefalinger.